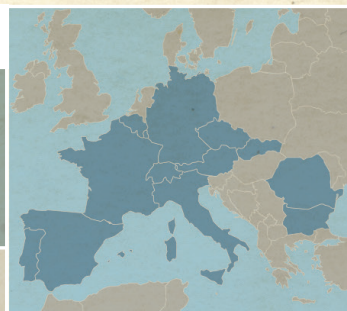

Børnenes missionshistorier

A D V E N T I S T
MISSION

Den Intereuropæiske Division

adventistmission.org

INDHOLD

- 3 Til lederne i børnebibelklubben

Aktiviteter

- 4 Leg med børnene
- 5 Lad os lære fransk
- 5 Lær at synge "Jesus elsker alle småbørn" på fransk
- 5 Lad os lære tysk
- 6 Lær at synge "Jesus elsker alle småbørn" på tysk
- 6 Lær at synge "Halleluja, pris Herren Gud" på bulgarsk
- 7 Opskrifter fra Tyskland
- 7 Opskrifter fra Frankrig
- 9 Belgiske vafler
- 9 Opskrifter fra Bulgarien

Missionshistorier

- 11 Daniels dilemma (1. april)
- 13 Mor, jeg så engle! (8. april)
- 15 Mirakelgrunden (15. april)
- 17 Jesus, vores bedste lærer (22. april)
- 19 Æslet, der holdt sabbat (29. april)
- 31 Med Gud i hjemmet (6. maj)
- 33 Noget at håbe på (13. maj)
- 35 Racheles bøn (20. maj)
- 37 Marikas mission (27. maj)
- 39 Fire små missionærer (3. juni)
- 41 Geder og venner (10. juni)
- 43 Lorna og radioprogrammet (17. juni)
- 45 Et sted man kan kalde et hjem (24. juni)

Opgavesider midt i hæftet til at kopiere

- 21 Find den rigtige vej til Eiffeltårnet
- 22 Italien, farvelæg en bygning i Pisa
- 23 Traditionel klædedragt fra Bulgarien
- 24 Flag: Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Tjekkiet, Bulgarien
- 26 Farveark, Vi vil hjælpe, så alle børn kan lære Jesus at kende
- 27 Schweiz, hvilken hunderace leder efter mennesker, prik til prik
- 28 Lav et bogmærke
- 29 Hvad forestiller billedet? Farvelæg efter tal
- 30 Farveark: Den gode hyrde

Børnenes Missionshistorier er oversat og bearbejdet af Else Müller

Til lederne i børnebibelklubben

I dette kvartal skal vi høre fra Den Intereuropæiske Division. Den består af Andorra, Bulgarien, Østrig, Belgien, Tjekkiet, Frankrig, Tyskland, Gibraltar, Liechtenstein, Luxembourg, Malta, Monaco, Portugal, Slovakiet, Portugal, Rumænien, Bulgarien, Spanien, Schweiz, Vatikanstaten og Italien. I divisionen bor der mere end 338 millioner mennesker og af dem, er der 178.000 adventister. Det svarer til en adventist ud af 1898 mennesker.

I dette hæfte får du flere beretninger om børn, der har fundet en måde, så de kan dele deres historie med andre. Så lad os opmuntre vores børn til at gøre det samme (se farvearket s. 26).

Traditionelt tøj fra Bulgarien

Midt i hæftet kan du se, hvordan det traditionelle tøj ser ud i Bulgarien. Der er store forskelle, men kvinderne har næsten altid en hvid bluse med broderi og zikzak striber ved halsen og ærmerne. De har en mørk nederdel, der når et godt stykke ned under knæene. Den er som regel rød, sort eller mørkeblå. Ovenpå har de et forklæde, der ofte er rødt, med vandrette broderier fornedet eller zikzak striber, der er hvide, grønne, blå eller sorte. De har tit en rød vest på, som også er pyntet med zikzak striber i forskellige farver.

Lav selv en vest af rødt stof. Køb zikzak bånd i forskellige farver til at sy på.

Mænd har som regel en hvid skjorte på med broderi foran ved knapperne. Bukserne er sorte eller mørkebrune, vesten er som regel rød, og de har et skærf om livet.

Materiale på dansk

Hvert kvartal udgiver Adventistkirkens medieafdeling en udgave af Mission Spotlight fra Generalkonferencen med dansk tale. Her vises flotte videoklip fra de projekter, hvor penge fra den 13. sabbats kollekt går til. Videoklippen varer mellem 3-5 min. Der er en lille tegnefilm for børn hvert kvartal. Desuden er der også et musikstykke. Se videoerne og hent dem på <https://adventistplay.dk/category/mission-spotlight>

Målkort

Du kan bruge bogmærket af de bedende hænder. Lav 13 kopier, lim dem op på et stykke pap, og tæl hver sabbat kollekten sammen med børnene og skriv beløbet på. Fortæl børnene, at deres gave vil hjælpe børn som dem selv, i andre dele af verden.

Lav et bogmærke

Bogmærket skal minde om at bede for menneskene i Den Intereuropæiske Division. Kopier skabelonen i midten af bladet på tykt farvet karton.

Opgavesider

Farveark: Vi vil hjælpe, så alle børn kan lære Jesus at kende. Italien: Hvilken bygning finder du i Pisa? Schweiz: Prik til prik opgave. Frankrig: Find den rigtige vej til Eiffeltårnet. Flag: Farvelæg flagene og hæng dem op som pynt i jeres lokale.

Fællesspisning

Lav mad efter opskrifterne. Spis sammen med børnene eller med hele menigheden. Sæt en seddel ved hver ret, skriv hvad retten hedder, og hvilket land retten kommer fra.

LEG MED BØRNENE

Sæbebobler

I Frankrig har man kendt til at blæse sæbebobler i de sidste 200 år. Det var faktisk en leg for voksne, og mange var vældig dygtige til at blæse store bobler. Planlæg en dag, hvor alle børn kan blæse sæbebobler.

Du kan lave dit eget "boblevand" af 1 l koldt vand, ½ dl koncentreret opvaskemiddel, 1 spsk glycerin (fås i Matas eller på Apoteket). Brug plastikkrus og piberensere (eller installationsledning). Lav en cirkel i den ene ende af piberenseren, dyp i boblevandet og blæs sæbebobler.

Lav to hold og se, hvem der kan lave de største bobler.

Fransk hinkerude

Franske børn laver deres egen udgave af en hinkerude. De kalder den "Escargot" og det betyder snegl. Hinkeruden tegnes som en snegl eller spiral og man skal ikke bruge hinkesten. Sneglen deles op i 17 rum, der skal være et frit rum i midten. Skriv nummer i alle rum. Så hinker man på et ben hele vejen igennem hinkeruden. Man må hvile sig i midten, og så hinke ud igen. Hvis man træder på stregerne imellem rummene, skal man stoppe, så er det den næstes tur. Når man hopper igennem hinkeruden to gange uden fejl, så må man markere et af rummene som "mit hus." De andre må ikke hoppe i "mit hus", men jeg må gerne stoppe op her og hvile mig lidt. Spillet slutter, når alle rum er blevet taget, eller når ingen andre kan klare at hoppe igennem, fordi, der er taget så mange rum. Vinderen er den, der har flest rum.

Bytte stole

Dette minder lidt om "frugtsalat"-legen. Lad alle børn sidde på en stol i en rundkreds. Et barn står i midten uden en stol. Børnene, der sidder ned, får alle et nummer. Børnene får nummer 1, 2, 3, 4 osv. til alle har fået et nummer. Barnet i midten får bind for øjnene og siger nu to tal, fx nummer 3 og nummer 9. De to børn, der har nummer 3 og nummer 9, skal nu bytte plads uden at barnet i midten får rørt dem, eller får sat sig på en af stolene. Hvis et af børnene bliver rørt, eller ikke har en stol at sidde på, skal det barn have bind for øjnene og stå i midten.

LAD OS LÆRE FRANSK

God sabbat	Bon sabbat
Velkommen i sabbatsskole	Bienvenue à l`école du sabbat
Hej	Bonjour
Vær så venlig	S'il vous plait
Tak	Merci
Ja	Oui
Nej	No
Farvel	Au revoir
Jeg hedder	Je m'apelle
Det er hr.	C'est Monsieur
Det er fru	C'est Madame
Hvad hedder du?	Quel est votre nom?
Hvor gammel er du?	Quel age sa-tu?
Jeg er 10 år	J'ai dix ans

Lær at synge "Jesus elsker småbørn" på fransk

Jesus aime les enfants Tous les enfants de la terre. Bruns et jaunes, noirs et blancs, Pour lui sont des diamants, Jesus aime tous les enfants de la terre.	Jesus elsker alle småbørn, Alle småbørn på hvor jord. Rød og gul og hvid og sort, er det same har han sagt Jesus elsker alle småbørn på hvor jord.
---	--

LAD OS LÆRE TYSK

Guten Morgen! Sådan siger du godmorgen på tysk. Tyskland er et af de lande, som vi skal høre om i dette kvartal. Find Tyskland på et kort. Har du selv været i Tyskland?

God sabbat	Gesegneten Sabbat
Velkommen i sabbatsskole	Wilkommen zur Sabbatschule
Hej	Hallo
God morgen	Guten Morgen
Vær så venlig	Bitte
Tak	Danke
Ja	Ja
Nej	Nein
Farvel	Auf Wiedersehen
Jeg hedder	Ich heisse
Hvad hedder du?	Wie heisst du?
Tillykke med fødselsdagen	Herzlichen glückwunsch zum Geburtstag
Hvad hedder du?	Wie heisst du?
Hvor gammel er du?	Wie alt bist du?
Jeg er 10 år	Ich bin zehn Jahre alt

Lær at synge "Jesus elsker alle små" på tysk

Jesus liebt mich ganz gewiss
Denn die Bibel sagt mir dies.
Alle Kinder gross und klein
Lädt er herzlich zu sich ein

Jesus elsker alle små
Bibelen fortæller så.
derfor også jeg må tro,
han vil i mit hjerte bo.

Ja, Jesus liebt mich,
Ja, Jesus liebt mich,
Ja, Jesus liebt mich,
Die Bibel sagt mir dies.

Ja, han mig elsker
Ja, han mig elsker
Ja, han mig elsker
Min bibel siger så

Lær at synge "Hallelu, hallelu, hallelu, halluja, pris Herren Gud" på bulgarsk

Ah leh loo, ah leh loo, ah leh loo, ah leh loo yah
Pay the h'vah lah
Ah leh loo, ah leh loo, ah leh loo, ah leh loo yah
Pay the h'vah lah
Pay the h'vah lah ah leh loo yah
Pay the h'vah lah ah leh loo yah
Pay the h'vah lah ah leh loo yah
Pay the h'vah lah.

OPSKRIFTER FRA TYSKLAND

Bayerske pølser

Kartofler, pølser og sauerkraut spises meget tit i Tyskland. Denne ret kombinerer disse 3 ting og smager dejligt.

1 dåse champignonsuppe (ca. 300 ml)	5 dl sauerkraut
1¼ dl mayonnaise	10 dl kogte kartofler, skåret i skiver
Vegetariske pølser (ca. 600 g)	1¼ dl tørrede brødkrummer
skåret i stykker	½ tsk paprika

Bland suppen og mayonnaisen. Bland pølserne med sauerkraut og halvdelen af suppen. Hæld i et smurt ildfast fad. Bland resten af suppen med kartoflerne, og læg dette rundt i kanten af fadet. Bland brødkrummerne med paprika og hæld det over kartoflerne. Varm det i ovnen og server.

Kartoffelpuffer (Kartoffelpandekager)

Serveres som tilbehør. Hvis du udelader løg, serveres retten som dessert, med æblemos.

6 mellemstore kartofler	Ca. 1 dl mel
3 æg	1½ tsk salt
1 løg, snittet fint	Ca. 1 dl margarine

Skræl kartoflerne. Riv dem groft, dette giver 1½ liter revne kartofler. Hæld væsken fra. Tilsæt piskede æg, mel og salt. Kom 2 spsk margarine på en pande. Hæld ca. ½ dl af dejen på panden og fordel dejen. Steg i ca. 2 minutter, til den er gyldenbrun. Vend og steg på den anden side, til den er færdig. Tilsæt margarine, hvis det er nødvendigt, så pandekagen slipper panden. Hold pandekagerne varme i ovnene til de serveres.

Schwarzwälder Kirschtorte

Lagkage med kirsebærfyld er en meget berømt kage i Tyskland. Find opskriften på nettet.

OPSKRIFTER FRA FRANKRIG

Fransk kartoffelsalat

1½ kg kartofler	1 tsk eddike
1-2 fed hvidløg, skåret over en gang	½ dl frisk klippet persille
1/3 - ½ tsk kyllinge- eller grøntsagsbouillon	Tarragon dressing
2½ dl varmt vand	

Kog kartoflerne med skræl på. Pil kartoflerne og skær dem i en skål, der er gnedet med de halve hvidløg. Smid hvidløgene ud. Kog vandet og tilsæt bouillon. Tilsæt eddike. Hæld det over kartoflerne. Bland det med let hånd og sæt det i køleskabet. Hæld bouillon fra, før kartoffelsalaten serveres.

Kylling Morengo

1 pk frost-stykker a la kylling (el. Pipfri)	1 dl bouillon
1 tsk paprika	2½ dl friske champignon, skåret i skiver
3 tsk margarine	1 dåse champignonsuppe
½ dl hakkede løg	½ dl ribsgele

Drys paprika på "kyllinge"-stykkerne. Smelt margarinen på en pande ved jævn varme, og steg "kyllinge"-stykkerne. Tilsæt løg og bouillon. Bring i kog, lad simre nogle minutter.

Steg champignonskiverne i 2 min. i en anden gryde. Tilsæt champignonsuppen og ribsgeleen. Blandes godt. Smag til med krydderi efter smag. Hæld denne blanding over kyllingeblandingen og varm det igennem. Serveres varmt. Dette er nok til 6 personer.

Charlotte aux Pommes (Æble Charlotte)

7½ dl blødt hvidt brød, findelt i en blender	10 dl let syrlige æbler, skåret i skiver
½ dl margarine eller smør	1 dl abrikos marmelade
1½ dl sukker	1½ dl flødeskum
1 tsk revet citronskal	2 spsk sukker
½ tsk stødt kanel	½ tsk vanilje

Smelt margarine på panden, tilsæt det brødet, og rist det, til det er gyldent brunt. Bland sukker, revet citronskal og kanel i en lille skål. I et dybt ildfast fad lægges et lag ristet brød, derefter det halve af sukkerblandingen. Tag halvdelen af abrikos marmeladen, og fordel den i fadet. Tag nu igen et lag brød, et lag sukker, et lag marmelade og slut af med et lag brød. Bages ved ca. 175 grader i 35-40 minutter. Serveres med flødeskum, smagt til med 2 spsk sukker og ½ tsk vaniljesukker.

Crepes (små pandekager)

2 æg
6 dl mælk
2 spsk olie
Lidt salt
5 dl hvedemel
1 ¼ dl smør eller margarine

Pisk æggene til de skummer. Tilsæt mælk, olie, salt og mel og pisk dejen godt igennem. Tildæk og lad stå i 20 minutter. Put 1 tsk. margarine på en nonstick pande, hæld dej på og bag pandekagerne gyldenbrune. Læg på et fad med vokspapir imellem. Serveres varme med flormelis, frugt eller syltetøj. Af denne portion får du ca. 12 pandekager.

Vichyssoise (Fransk kold suppe)

4 spsk smør	½ tsk basilikum
4 porrer	1 tsk kørvel
2 store løg	Salt og pepper
8 store kartofler	2½ dl 18% creme fraiche
3 liter varm kylling eller grøntsagsbouillon	Frisk hakket persille
½ tsk timian	2 spsk frisk hakket purløg
2 laurbærblade	

Smelt smørret i en stor gryde, tilsæt porrer og løg. Lad det simre under låg ved svag varme i 15 min. Tilsæt kartofler, bouillon, og krydderi. Bring det i kog og lad det simre ved lav varme, uden låg, i 40 minutter. Tag gryden af varmen og tilsæt creme fraiche. Sæt suppen i køleskabet, serveres kold med klippet persille og purløg.

Prøv også følgende

I Frankrig og Tyskland spiser man meget brød. Sæt en kurv med forskelligt brød på bordet. Franskbrød, baguettes og croissanter fra Frankrig, rugbrød og pumpernickel fra Tyskland.

Belgiske vafler

Belgierne elsker at spise vafler. Vafler sælges tit på gaden fra små vogne.

3 dl mælk	1,5 tsk vaniljesukker (+ evt. lidt kanel)
250 g mel	160 g sukker
3 tsk bagepulver	200 g smeltet smør

Æg og mælk røres sammen. Tilsæt alle tørre ingredienser og rør dejen godt sammen. Tilsæt smeltet smør. Bag vaflerne gyldne og sprøde i et belgisk vaffeljern. Vaflerne serveres med is, frugt, flødeskum, is, syltetøj eller lidt sukker.

OPSKRIFTER FRA BULGARIEN

Bønnesuppe

2½ dl hvide bønner	2 røde peberfrugter, snittet fint
5 spsk olie	1 chili
1 løg, hakket	2 tomater uden skind, skåret i små stykker
3 gulerødder	mynte
1 stilk blegselleri	salt

Vask bønnerne, og sæt dem i blød natten over. Skyl bønnerne. Kog tildækket i frisk vand ved lav varme, indtil de er møre. Tilsæt olie, løg, gulerødder og selleri. Kog til grøntsagerne er færdige. Tilsæt de snittede peberfrugter og kog i 5 min. Tilsæt tomater. Smag til med mynte og salt.

Shopska salat

Som med de fleste salater, så bestemmer man selv, hvor meget man vil bruge af de forskellige ingredienser. Feta er en blød ost, og den bruges meget i bulgarsk madlavning.

2 agurker, skåret i skiver	1½ dl frisk persille, hakket fint
4 mellemstore tomater, skåret i skiver	1½ dl fetaost, skåret i små tern
4 røde peberfrugter, skåret i skiver	Olivenolie
½ rødt løg, hakket eller skåret i skiver	Lidt citronsaft
10 sorte oliven, hele eller hakkede	

Bland alle ingredienser og drys med revet feta ost. Serveres med olivenolie og citronsaft.

Tarator (kold agurkesuppe)

5 dl græsk yoghurt 2%	2-4 spsk olivenolie
7½ dl vand	salt
5 dl agurk skåret i skiver	2 fed hvidløg, hakket fint
1½ dl hakkede valnødder (kan udelades)	

Bland yoghurten med vand, tilsæt de øvrige ingredienser og server suppen kold. Denne opskrift er meget alsidig, man kan tilsætte alt efter smag. Hvis du ikke bryder dig om hvidløg, så udelad dem. Hvis du gerne vil have en tykkere suppe, skal du bruge mindre vand.

Snejanka (Bulgarsk yoghurtsalat)

500 g yoghurt naturel	2-3 valnødder, knust
2 små agurker, skåret i tynde skiver	1 bundt frisk dild, snittet fint
3 fed hvidløg, knust	salt

Yoghurten passeres igennem en fin si, så væsken sies fra. Efter 2 timer hældes yoghurten i en skål. Tilsæt agurk, hvidløg, valnødder og det meste af dilden. Smag til med salt. Brug en isske og server yoghurt salaten på grønne salatblade. Pynt med resten af dilden.

Hummus

400 g kikærter fra dåse, uden væske	Saft af 1 citron
6 spsk tahin (pasta af sesamfrø)	Salt og peber
2 spsk olivenolie	Hakket koriander og sorte oliven som pynt
2 fed hvidløg	

Olivenolie, citronsaft, hvidløg salt og peber blendes. Tilsæt tahin og kikærter og bland til det er jævnt. Kom hummus på et fad og glat overfladen. Dryp lidt olivenolie over og pynt med hakket koriander og hele eller halve oliven. Serveres med pitabrød eller som dip til friske rå grøntsager.

Mission i Tjekkiet:

- I adventistskoler i Tjekkiet og i hele divisionen, lærer børnene og deres forældre om Guds kærlighed. Det er tit første gang de hører om Gud og hans store kærlighed til os.
- Mange af børnene, der er elever i disse skole, kommer ikke fra adventisthjem. De har her en chance for at opleve noget om Gud, når de mærker lærernes venlighed, og børnene, der er søde ved hinanden.
- I Tjekkiet bor der omkring 10 millioner mennesker og der er 7.500 adventister. En person ud af 1.333 mennesker er adventist. Mange mennesker i Tjekkiet tror ikke på Gud og de ved ikke, at Jesus elsker dem.
- Børnene i de offentlige skoler undervises i, at jorden har udviklet sig over millioner af år. De har aldrig hørt om skabelsen.

DANIELS DILEMMA

Daniel bor i Prag, som er hovedstaden i Tjekkiet. Daniel gik i en offentlig skole indtil han var 9 år. Men han var ikke glad for den skole.

Bøller i skolen

Børnene i skolen mobbede og drillede hinanden. Nogle af børnene stjal penge fra deres kammerater, som de skulle bruge til at købe deres frokost. De spændte ben for dem på gangene og de truede dem. Nogle børn slog også. Lærerne prøvede at stoppe det, men bøllerne drillede, slog og stjal kun, når lærerne ikke så det. Daniel vidste godt, at nogle børn blev mobbet, og en dag, så gik det ud over ham.

Daniel fortalte sine forældre, hvad der skete, og de besluttede, at han skulle skifte til en anden skole, hvor det var forbudt at mobbe. De ledte og ledte efter en ny skole, og endelig fandt de Adventistskolen, i den anden ende af byen. De besøgte skolen og mødte lærerne. De så, at børnene var søde ved hinanden. "Dette er en skole for Daniel," sagde de. Selvom de ikke er adventister, så vidste de, at skolen ville hjælpe Daniel, så han kunne koncentrere sig om at lære noget, uden at være bange for at blive mobbet og drillet.

Nye børn, nye venner

Ligesom de fleste børn gør, så var Daniel lidt nervøs, og spekulerede på, om han mon ville få venner i sin nye skole. "Jeg fik mange venner lige med det samme," siger Daniel. "Børnene var høflige og ville gerne have mig som deres ven. Det er dejligt at gå i skole her."

Daniel var specielt glad for, at han kunne tale med sine lærere, og de ville gerne lytte til det, han sagde. "Lærerne her er venlige. Vi kan tale sammen i klassen og også udenfor klassen. Det kan jeg godt lide."

Daniels familie går ikke i kirke, men hans forældre har en bibel, og Daniel læser af og til i den. "Jeg lærer de fleste bibelhistorier i skolen," siger han.

En af hans mors venner inviterede familien til nogle specielle møder i adventistkirken. Daniel vil også gerne komme, han kender den mand, der skal tale, han er en forretningsmand fra byen. Den mand har hjulpet med at få adventistskolen oprettet, så han har bestemt noget vigtigt at tale om.

De lærer at elske Gud

Daniel har endnu ikke været i bibelklub eller til gudstjeneste. Men han håber, at han snart kan gå med i kirken. "Jeg er glad for, at jeg er elev her i adventistskolen. Jeg er glad for mine lærere, og jeg kan lide den måde de underviser på. Jeg kan også godt lide børnene. Jeg lærer en masse, så jeg er godt forberedt på gymnasiet."

Hvis Daniel kunne sige noget til jer, så ville han sige: "Giv Gud en chance i jeres liv, så vil I opdage, at der sker mange mirakler. Når der sker noget dårligt, så må vi ikke give Gud skylden, men vi må se på vores liv, og måske kan vi så forstå, hvorfor der sker disse ting. Nogle gange vælger vi forkert og så kan vi ikke give Gud skylden."

Daniel er ved at lære, hvad det betyder at være en kristen. En del af kollekten fra den 13. sabbat i dette kvartal vil hjælpe unge mennesker med at følge Gud hele deres liv.

Missionsnyt:

- I mange lande i verden er det vanskeligt og nogle gange farligt at fortælle om sin tro til andre. Bed for de mennesker, der arbejder i disse lande. Bed om, at Gud vil beskytte dem og give dem visdom til at finde de søgende mennesker, der gerne vil vide mere om Gud. Bed om, at missionærerne, der arbejder der, vil vide, hvordan de skal tale til menneskene, så de ikke sætter deres liv på spil, men altid ærer Gud.
- Din kollekt hjælper de missionærer, der arbejder på steder, som vi ikke kan fortælle jer. Tak, fordi du giver din kollekt hver uge. Mange tusinde mennesker vil lære om Guds kærlighed, fordi du giver din kollekt.

MOR, JEG SÅ ENGLE!

I dag skal vi høre om en missionærfamilie i et land et eller andet sted i Mellemøsten, som vi ikke kan fortælle jer. Det er et område, der strækker sig fra Nordafrika til den arabiske halvø. (Lad et barn finde området på et kort eller en globus).

"Karl, (Karl er ikke drengens rigtige navn) har du lyst til at lege i parken?" spurgte far. "Juhu!" råbte Karl, da han løb hen for at hente sin jakke. Far og Karl satte sig ind i bilen og kørte hen til parken, der lå et godt stykke vej fra deres hus.

"Så er vi her!" sagde far og kørte bilen ind på parkeringspladsen. Han hjalp Karl med at løsne selen, og de gik sammen ind i parken. Far købte noget at drikke i en lille forretning, og satte sig ned ved et lille bord, hvor han hele tiden kunne holde øje med Karl.

Den mærkelige fremmede

Få minutter efter kom en ung mand gående ind i parken. Han satte sig tæt ved far og de to mænd begyndte at snakke lidt. Den unge mand var i al hemmelighed interesseret i at blive en kristen, og far underviste ham om Gud.

Så lagde far mærke til, at flere mænd kom ind i parken, og de satte sig tæt på far. Far spekulerede på, om mændene holdt øje med ham. Men far fortsatte med at tale med den unge mand.

Karl løb hen til far for at få noget at drikke, og så legede han videre. Så kom han igen tilbage og han lagde sit hoved på fars skulder i flere minutter, før han igen løb hen for at lege. De andre mænd var stadigvæk lige i nærheden.

De følger efter os!

Til sidst rejste far sig og kaldte på Karl. Karl kom, og de begyndte alle 3 at gå hen til parkens udgang, mens far stadigvæk snakkede med den unge mand, men om helt almindelige ting. Far blev meget urolig, da han så, at mændene, der sad tæt ved dem, også rejste sig og fulgte efter dem hen mod udgangen. *Hvad sker der? tænkte far. Udspionerer de os? Åh, Gud! Beskyt os!* bad far.

Karl og hans far gik op af trapperne til parkens udgang og gik hen til deres bil. Far kikkede sig tilbage, og han så mændene gå væk fra parkens udgang.

Karl og hans far satte sig ind i bilen og kørte hjem. Karl var meget stille på vejen hjem, og far sad og tænkte på, om Karl mon kunne mærke, at han var nervøs.

Jeg så engle!

Da de kom hjem, tog mor imod dem. "Mor, mor! Jeg har set engle i dag! Jeg har set engle!"

Mor knælede ned ved siden af Karl og sagde: "Har du virkelig det? Hvor har du set engle?"

"På trinene, ved indgangen til parken!" sagde Karl.

Far faldt ned i en stol. *Så det var derfor, at mændene pludselig gik væk fra indgangen til parken!* tænkte han. *Jeg så ikke nogen engle, men det gjorde Karl!* Far hviskede en takkebøn til Gud. Han takkede, fordi den unge mand, der gerne ville følge Jesus i dette land, hvor det er farligt at blive en kristen, var i sikkerhed. Den unge mand var ikke blevet anholdt.

Karl og hans far og mor er missionærer i en vanskelig del af verden. Vores kollekt og vores bønner hjælper missionærene rundt omkring i verden.

Tak fordi du giver din kollekt, så vi kan sende missionærer til de steder i verden, hvor der er mest brug for det.

Hurtige fakta:

- Spanien er ca. 12 gange så stort som Danmark. De fleste mennesker i Spanien er katolikker.
- Hovedstaden hedder Madrid, og her bor der 3,2 millioner mennesker
- Det officielle sprog er spansk, men også catalansk, baskisk og galicisk er officielle sprog i de regioner..
- Spanien er opdelt i 17 autonome regioner med forskellige grader af selvstyre.

MIRAKELGRUNDEN

Skoleinspektøren havde et stort arbejde at gøre. Syvende Dags Adventistkirken ville gerne købe en stor grund til en ny skole i Spanien. Og det var hans arbejde at finde stedet. Men hvor skulle han finde det?

Skoleinspektøren, Jose Lopez, begyndte at kikke på grunde omkring Spaniens hovedstad, Madrid. De grunde, han fandt, var fine, men de kostede meget mere end de 3,5 millioner pesetas, som han måtte bruge.

Jose kikkede på grunde omkring den næststørste by, Barcelona. Men her kostede grundene også mere end de penge, han havde. Så ledte Jose ved den tredjestørste by, Valencia. Dette var tæt på, hvor han boede, for han var skoleinspektør for Syvende Dags Adventistkirkens skole, som var i kirkebygningen i Valencia. Men skolen var for lille. Der var mange elever i skolen, der læste teologi, og de havde brug for en større bygning.

Jose kikkede omkring Valencia og han bad en ejendomsmægler om hjælp. Han fortalte ham, at i byen Valencia kostede grundene meget mere, end han havde råd til. En dag foreslog ejendomsmægleren ham at kikke på en grund, der lå 30 kilometer nord for Valencia.

Jose kunne lide det, han så. Grunden var på en bakkeskråning. En del af grunden var skov med prægtige fyrretræer. Det var et perfekt sted at løbe og gå tur og til camping. På det meste af grunden var der gamle johannesbrødtræer og oliventræer. Jose vidste, at dette ville være et ideelt sted at bygge en skole.

Ejendomsmægleren så, at Jose kunne lide grunden. "Men jeg må advare dig," sagde han. "Denne grund er dyr."

Kvinden, der ejede grunden, var en ældre dame i 80'erne. Hun sagde, at grunden kostede 4,5 millioner pesetas – 1 million mere end Jose havde.

"Jeg kan godt lide stedet," sagde Jose til den gamle dame. "Men det er for dyrt, jeg har kun 3,5 millioner pesetas." Den gamle dame tænkte et øjeblik, så sagde hun: "Jeg vil snakke med mine døtre. Min afdøde mand har givet nogle betingelser for salget af grunden."

Den gamle dame talte med sine døtre, der begge var i 50'erne. "Husk, at Papa sagde, at du kun måtte sælge, hvis der bliver bygget en skole på grunden," sagde de til deres mor.

Den gamle dame mødtes igen med Jose. "Hvad skal du bruge grunden til?" spurgte hun.

"Vi vil gerne bygge en skole," sagde Jose.

"Hvor mange penge var det, du sagde du havde?" spurgte hun igen.

"Vi har 3,5 millioner pesetas," svarede Jose.

Den gamle dame stod og overvejede. "Mine døtre vil sælge for 4,5 millioner," sagde hun. "men jeg er gammel, og jeg ønsker ikke at dø uden at opfylde min mands ønske. Fordi du vil åbne en skole, så lad mig lige tale med mine døtre igen."

Den gamle dame talte med sine døtre og mødtes igen med Jose. Hun var lidt mistroisk, "Jeg vil være sikker på, at du vil bygge en skole her," sagde hun. "Du skal underskrive en erklæring om, at du vil åbne en skole her, så sælger jeg til dig, for 3,5 millioner pesetas."

Jose kunne næsten ikke tro på sine egne ører. Han blev helt svimmel af overraskelse. Tænk, at ejeren ville sælge til den pris!

Den gamle dame fortalte videre: "Min mand var lærer, og det var hans drøm, at der skulle bygges en skole her. Grunden har stået tom i mange år, men nu kan jeg dø med fred i hjertet, for jeg har opfyldt min mands ønske,"

Jose vidste i dette øjeblik, at Gud for længe siden havde valgt dette sted, længe før Adventistkirken var begyndt at lede efter et sted.

3 år efter grunden blev købt, åbnede Sagunto Adventist College i 1974. I dag er der 700 elever, lige fra børneskole, gymnasium, musikskole og et præsteseminarium.

Dr. Jose Lopez er nu 90 år og bor på et plejehjem tæt på Sagunto Adventist College. Han tænker tilbage på den dag, da den ældre kvinde sagde, at hun ville sælge grunden til ham.

"Det var et mirakel," siger han.

Hurtige fakta:

- Engelsk er det sprog der tales af flest mennesker i verden. Det andet mest brugte sprog er fransk.
- Hvert år kommer der 80 millioner mennesker og besøger Frankrig. Ingen andre lande har så mange besøgende turister.
- Det berømte Eiffeltårn blev bygget som en indgang til Verdensudstillingen i 1889. Det er et af de mest besøgte monumenter i verden.
- I Frankrig bliver der lavet mere end 300 forskellige slags oste.
- D.T. Bourdeau var den første adventistmissionær der kom til Frankrig i 1876.
- Adventisterne har ingen hospitaler i Frankrig, men der er et plejehjem, som hedder "Le Foyer du Romarin"- Rosemaries hus.

JESUS, VORES BEDSTE LÆRER

Da de to piger havde problemer i skolen, mindede deres mor dem om, at de kunne bede Jesus om hjælp.

Aurley og Elodie og deres familie bor i den sydlige del af Frankrig (find det på kortet). Deres forældre har lært dem at stole på Gud i alle situationer. For ikke så længe siden lærte begge piger, at Jesus er den bedste lærer.

Den afsluttende eksamen

Matematik er svært for Aurley. Lige meget hvor meget hun læser, så er det svært for hende at forstå det.

En dag kom Aurley hjem fra skole, og lagde sukkende sine bøger fra sig. Næste dag havde de en vigtig matematikprøve, og hun var bekymret. Den karakter, som hun fik i prøven i morgen, ville komme til at bestemme, hvad hun fik i årskarakter. Hun åbnede sin matematikbog og begyndte at læse. Men det var svært at koncentrere sig, og hun vidste ikke, hvordan man skulle regne alle stykkerne. Hun klappede frustreret bogen i.

"Hvad er der i vejen?" spurgte mor. Hun kunne se, at Aurley havde problemer.

"Det er matematik, mor" sagde Aurley. "I morgen har vi en prøve, og der er så meget, jeg ikke kan finde ud af."

"Har du bedt?" spurgte mor mildt. "Gud kender dit problem. Du skal bare bede ham om at hjælpe dig med at forstå det, du studerer."

"Tak, mor!" sagde Aurley. Hun gik ind på sit værelse og bad. Så åbnede hun sin matematikbog, og så begyndte hun igen at læse. Da der var gået en time, så fandt Aurley ud af, at hun denne gang faktisk forstod, hvordan man skulle løse opgaverne. Da hun gik i seng, så var hun ikke så nervøs for prøven næste morgen.

Inden hun gik i skole den næste dag, så bad Aurley Gud om at hjælpe hende med at huske det, som hun havde læst på dagen før. Hendes forældre lovede at bede for hende, mens hun tog testen. Hun var glad for, at de skulle have testen i første time, så hun bagefter kunne koncentrere sig om alle de andre fag.

Hjælpen fra det høje

Da klokken ringede, satte Aurley sig ned, og læreren delte matematikprøven ud. Da hun sagde, de skulle begynde, vendte Aurley papiret og begyndte at læse spørgsmålene. Hun smilede, da hun kunne se, at hun kunne svare på spørgsmålene. Nogle stykker var ret nemme, andre var svære, men Aurley var færdig før tiden.

Da hun havde afleveret sin prøve, satte Aurley sig ned og takkede Gud, fordi han havde hjulpet hende med at huske, det hun havde læst på. Men hun gik nu alligevel og spekulerede på, hvordan det var gået med testen. En uge senere fik hun testen tilbage, og hun kunne se, at hun havde fået en god karakter. Så takkede hun igen Gud, fordi han havde hjulpet hende.

Den aften fortalte hun sin far og mor om den karakter, hun havde fået. Sammen takkede de Gud, fordi han havde hjulpet Aurley med at huske, det hun havde læst.

Aurley har lært, at det er vigtigt at læse, og det er vigtigt at bede, at det er vigtigt at gøre begge dele. "Bed når du studerer, bed i klassen, og tak Gud, når han besvarer dine bønner. Man kan altid regne med Gud," siger Aurley. Gud besvarer virkelig vore bønner.

Elodies digt

Elodie er 8 år. Hendes lærer sagde, at hun skulle lære et digt udenad, men hun vidste ikke, hvordan hun skulle gøre det. Mor sagde, at hun skulle lære en linje ad gangen, men hun syntes det var alt for svært. "Tror du ikke, vi skal bede om det, Elodie," sagde mor. Mor og Elodie bad Gud om at hjælpe hende lære digtet.

Så hjalp mor Elodie, og nu begyndte Elodie at tro på, at hun kunne lære det. Før Elodie gik i seng den aften, så havde hun lært digtet udenad. Så øvede hun sig på at sige digtet med de rette betoning. Da hun lå i sin seng om aftenen, så lå hun og sagde digtet. *Tak kære Jesus, fordi du har hjulpet mig med at lære digtet så hurtigt!* bad hun ganske stille for sig selv.

Den dag hun skulle sige digtet i skolen, så bad mor og Elodie igen til Gud. Hjælp mig med at sige digtet rigtigt, bad Elodie.

Da det blev hendes tur, så kunne hun sige digtet udenad og med de rigtige betoning. Elodie kunne næsten ikke vente med at komme hjem og fortælle mor, hvordan Jesus havde hjulpet hende, så hun kunne huske alle ordene.

Elodie har noget at sige til dig. Hun siger: "Jeg ved at jeg kan stole på Jesus. Han vil altid hjælpe mig, når jeg har brug for det. Jeg er glad for, at jeg kan bede min mor om at bede sammen med mig, når jeg synes noget er svært."

Mission i Bulgarien:

- Bulgarien ligger mellem Europa og Asien. I landet kan man finde ruiner, der næsten går helt tilbage til Bibelens tid. Bulgarien er et land, der ligger ved Sortehavets vestlige bred, i sydøst Europa. Hovedstaden hedder Sofia, og sproget er bulgarsk.
- Det er ikke altid let at være adventist i Bulgarien. Det, de fleste mennesker tror på, er meget anderledes end det, adventisterne tror på. Men adventistbørn fortæller deres venner, hvad de tror på, og de inviterer dem med i bibelklub.
- Adventistkirken vokser hurtigere blandt roma-folket i Bulgarien, end i nogen anden befolkningsgruppe. Men roma-folket har ikke råd til at leje bygninger, hvor de kan samles om sabbatten. Så en del af kollekten, som vi samler ind om sabbatten, skal bruges til at bygge kirker til disse mennesker. Her kan de samles og lære om Jesus.
- Bulgarien er et af de tidligere kommunistiske lande i Europa. Under kommunismen havde folk ikke lov til at tilbede Gud, som de selv ville, de måtte ikke engang tale om deres tro. Selv efter kommunismens fald i slutningen af 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne, så har den dominerende kirke prøvet at styre det religiøse liv og gjort det svært for kirker som vores, at fortælle om Guds kærlighed til søgende mennesker.

ÆSLET, DER HOLDT SABBAT

De fleste af vores missionshistorier fortæller om børn, der deler deres tro med andre. Men denne historie fra Bulgarien handler om et æsel, som Gud brugte til at lære nogle mennesker noget meget vigtigt. (Lad et barn finde Bulgarien på kortet).

At holde sabbat

"Du går ikke i kirke!" skreg Ivan til sin kone. "Du skal i haven og arbejde sammen med mig!" Ivan var meget opsat på at få stoppet det der pjat med at holde sabbat. Lidia, Ivans kone, var begyndt at komme i Adventistkirken i den by, hvor de boede.

Lidia troede på, at sabbatten var Guds specielle dag, og i mange uger var det lykkedes hende at gå i kirke, uden hendes mand stoppede hende. Men denne uge havde han bestemt, at hun skulle med hjem til hans far og mor, der boede lidt uden for byen, og arbejde i deres have. Han sagde det til hende på en måde, så hun ikke skulle være i tvivl om, hvad hun skulle lave næste sabbat.

Lidia prøvede at snakke med Ivan. Hun forklarede, at Bibelen lærer os, at Gud velsigner dem, der holder hans sabbat, men han ville ikke høre på hende. Hun bad hver dag om, at Gud skulle gøre noget, så hun kunne slippe for at arbejde på sabbatten. Men det blev sabbat, og Ivan kaldte irriteret på hende og sagde, at hun skulle skynde sig.

Den lange tur til Ivans forældre

"OK", sagde Lidia. "Jeg skal nok tage med dig hjem til dine forældre. Men Gud har sagt, at vi ikke skal arbejde på sabbatsdagen, så jeg vil ikke arbejde i deres have."

"Hvis du ikke arbejder, så får du ikke noget at spise," gryntede Ivan. Han regnede med, at når de først kom hjem til hans forældre, så skulle de nok få overbevist hende om, hvor fjollede hendes ideer var. De pakkede en madpakke og satte sig i den lille vogn, som æslet skulle trække. Det var næsten frokosttid, da de nåede frem.

Mens Lidia hjalp sin svigermor med at sætte frokosten på bordet, fortalte Ivan sine forældre om Lidias mærkelige ideer om sabbatten. Han gjorde nar af hendes tro, og Lidia fik næsten tårer i øjnene. Da maden var parat, satte Ivan og hans forældre sig ned for at spise, men Lidia ville ikke spise. Hun vidste, at hun skulle arbejde, hvis hun spiste.

Pludselig hørte de støj ved hoveddøren. "Nabo, skynd dig at komme! Der er sket noget med dit æsel!" Ivan sprang op fra bordet og løb ud til døren, hvor flere af naboerne var samlede. "Skynd dig at komme, nabo. Dit æsel er faldet og ligger i vejkanten."

"Hvordan kan det gå til?" spurgte Ivan. "Æslet havde det fint for lidt siden." Ivan skyndte sig hen til sit æsel. Han tog fat i æslets grime og beordrede det til at rejse sig op, men æslet rørte sig ikke. Ivan hev i grimen, han råbte meget højt og kommanderede æslet til at stå op, men det virkede, som om æslet ikke hørte, hvad han sagde. Naboerne prøvede at hjælpe. Mens Ivan trak i grimen, skubbede de andre bagpå, men de kunne ikke få æslet til at reagere.

Ivan var vred og bekymret, da han gik ind i huset igen. "Jeg begriber ikke, hvad der er i vejen med æslet," sagde han og rystede forvirret på hovedet. "Vi kan ikke høste grøntsagerne uden æslet og vognen."

Den eftermiddag gik Ivan mange gange ud til æslet, for at få det til at rejse sig op, men det lykkedes ikke. Sent på eftermiddagen satte han sig på dørtrinnet. Nu blev det snart mørkt. Hvordan skulle han og Lidia komme tilbage til byen uden æslet?

I mellemtiden havde Lidia takket Gud mange gange, fordi hun var blevet fri for at arbejde på sabbatsdagen, men hun bad også om, at æslet ikke måtte dø.

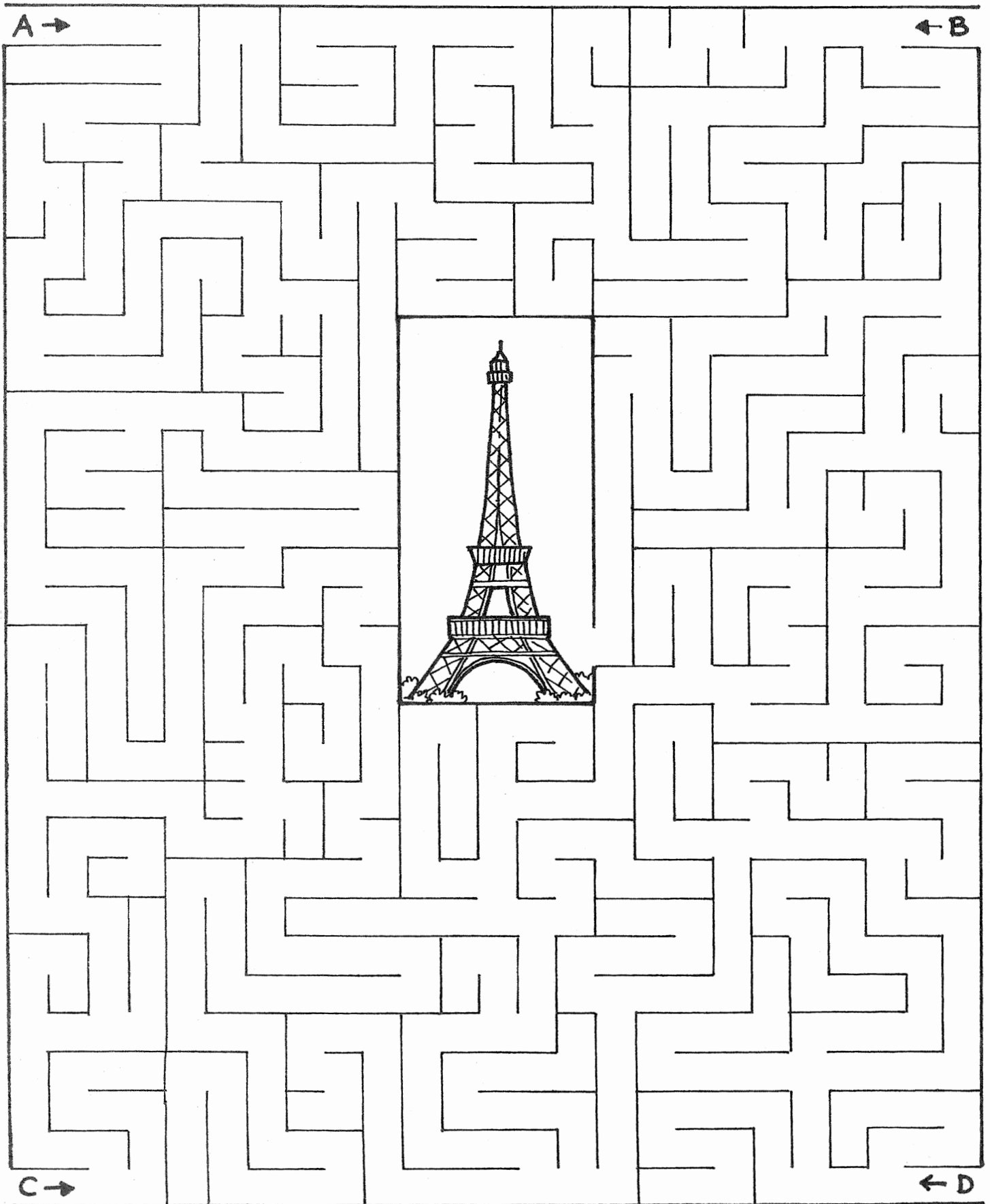
Da solen gik ned, begyndte æslet at røre på sig, som om det havde sovet meget dybt. Ivan sprang op fra trappen og løb hen til æslet. Han kikkede forbløffet, mens æslet langsomt kom på benene og kikkede sig omkring, som om intet var sket.

Ivan undersøgte æslet. De andre naboer var chokerede over at se æslet stå op. Ivan spændte æslet for vognene og kaldte på Lidia, så de kunne køre hjem. Lidia var overrasket og meget glad for at se æslet stå op, tilsyneladende helt friskt og rask. Da hun satte sig ved siden af sin mand, kunne hun se, at han ikke var i humør til at snakke om, hvad der var sket med æslet. Hun sendte en stille takkebøn op til Gud.

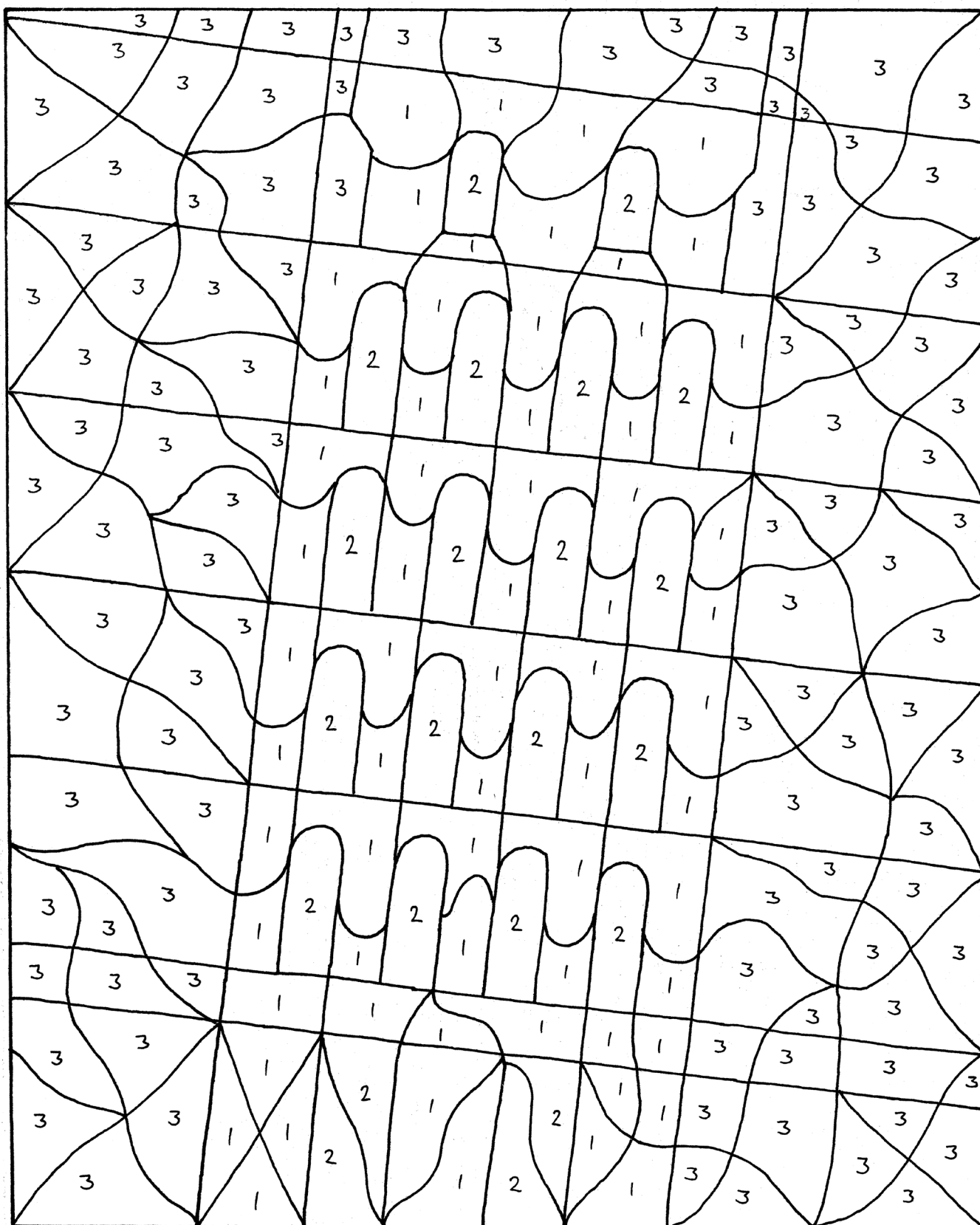
Lidia fik endelig samlet så meget mod, så hun kunne sige til sin mand, at hun troede, at Gud havde brugt deres æsel, så hun kunne holde sabbat. Ivan sagde ikke et eneste ord. Da Lidia sagde, at hun ville tilhøre Adventistkirken, så forbød han det ikke.

Og æslet? Ja, det travede bare stille og roligt hjem. Det havde jo fået sig en dejlig lang midt-dagslur.

Find den rigtige vej gennem labyrinten til Eiffeltårnet i Paris

Her er en bygning i Pisa i Italien. Hvad hedder bygningen?
Mal felterne med 1: hvid, 2: grå, 3: blå

Traditionel klædedragt i Bulgarien

Tyskland

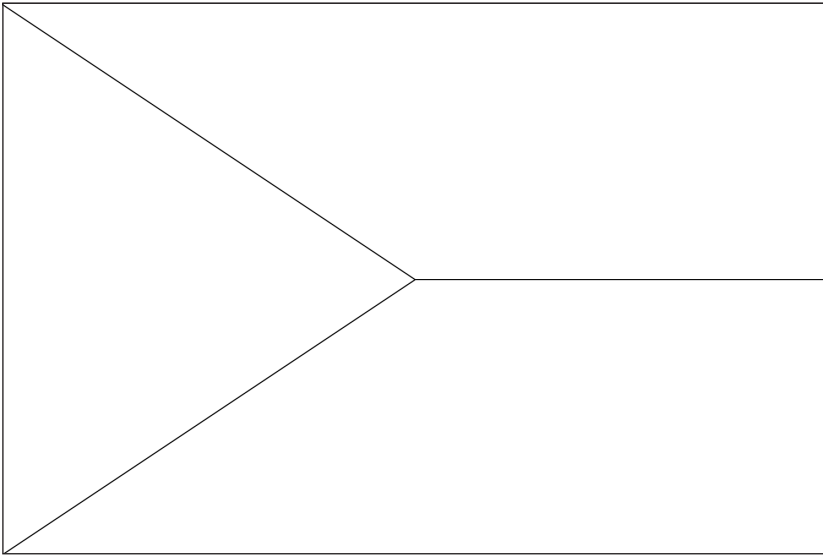
--	--	--

Frankrig

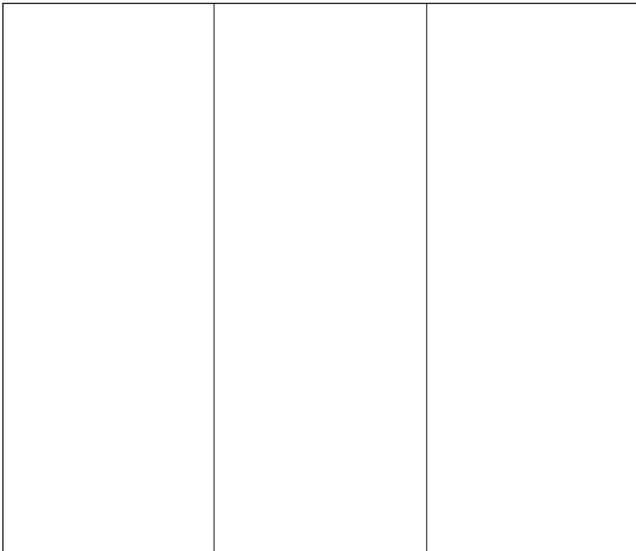

Bulgarien

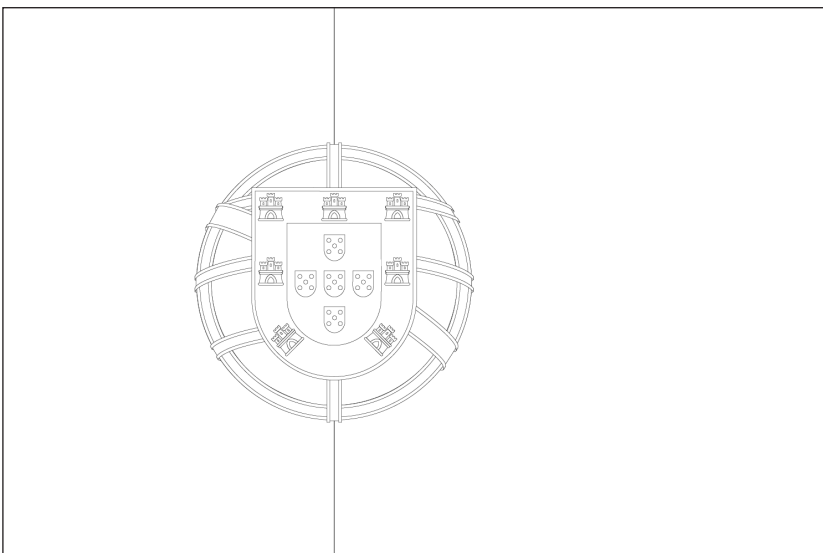

Tjekkiet

Belgien

Portugal

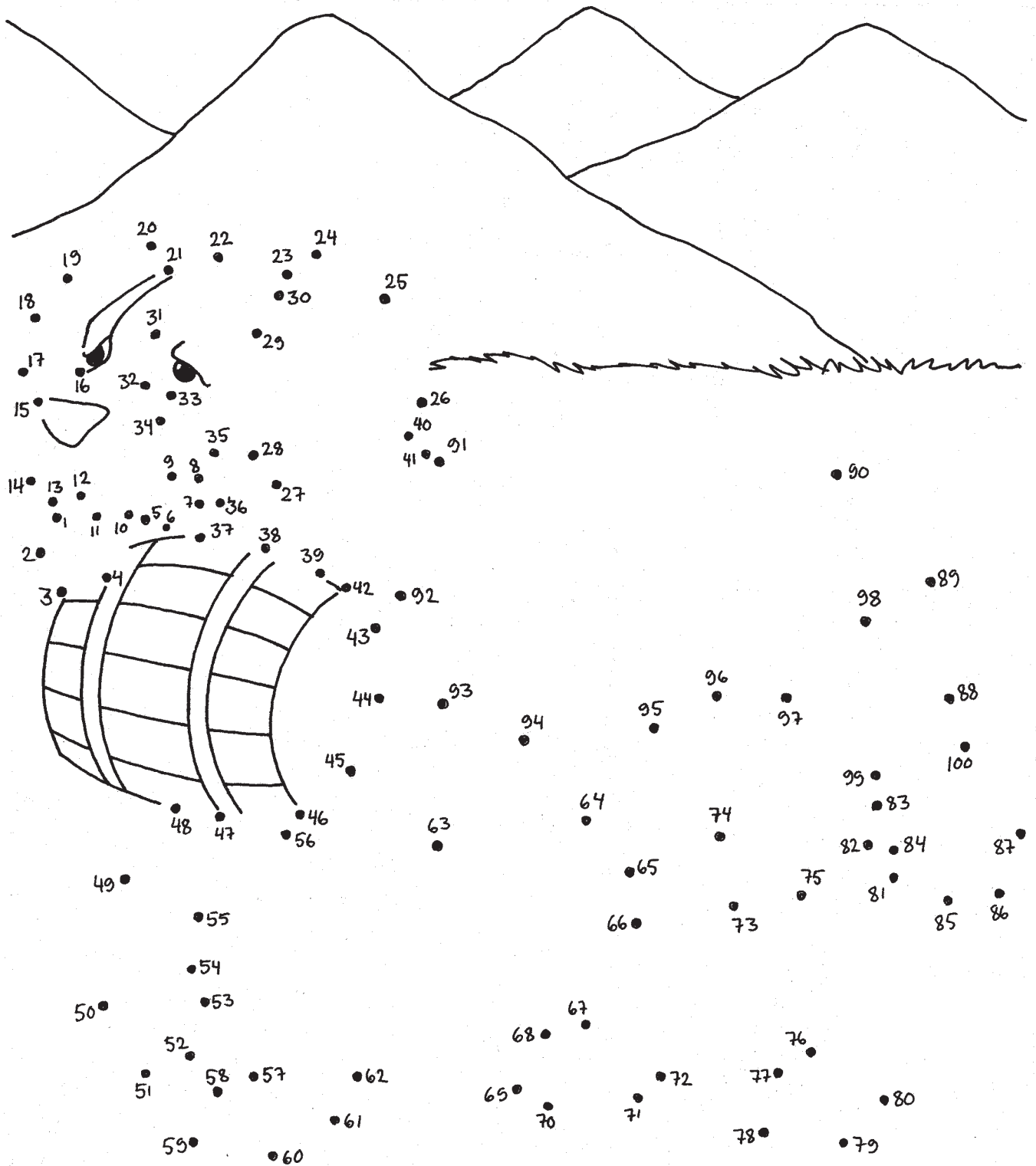

Vi vil hjælpe, så alle børn
kan lære Jesus at kende

Schweiz

Hvilken hunderace trænes til at lede efter mennesker, der er faret vild i Alperne?
Start fra nr. 1 og tegn fra prik til prik. Mal billedet, når du har tegnet det færdigt.

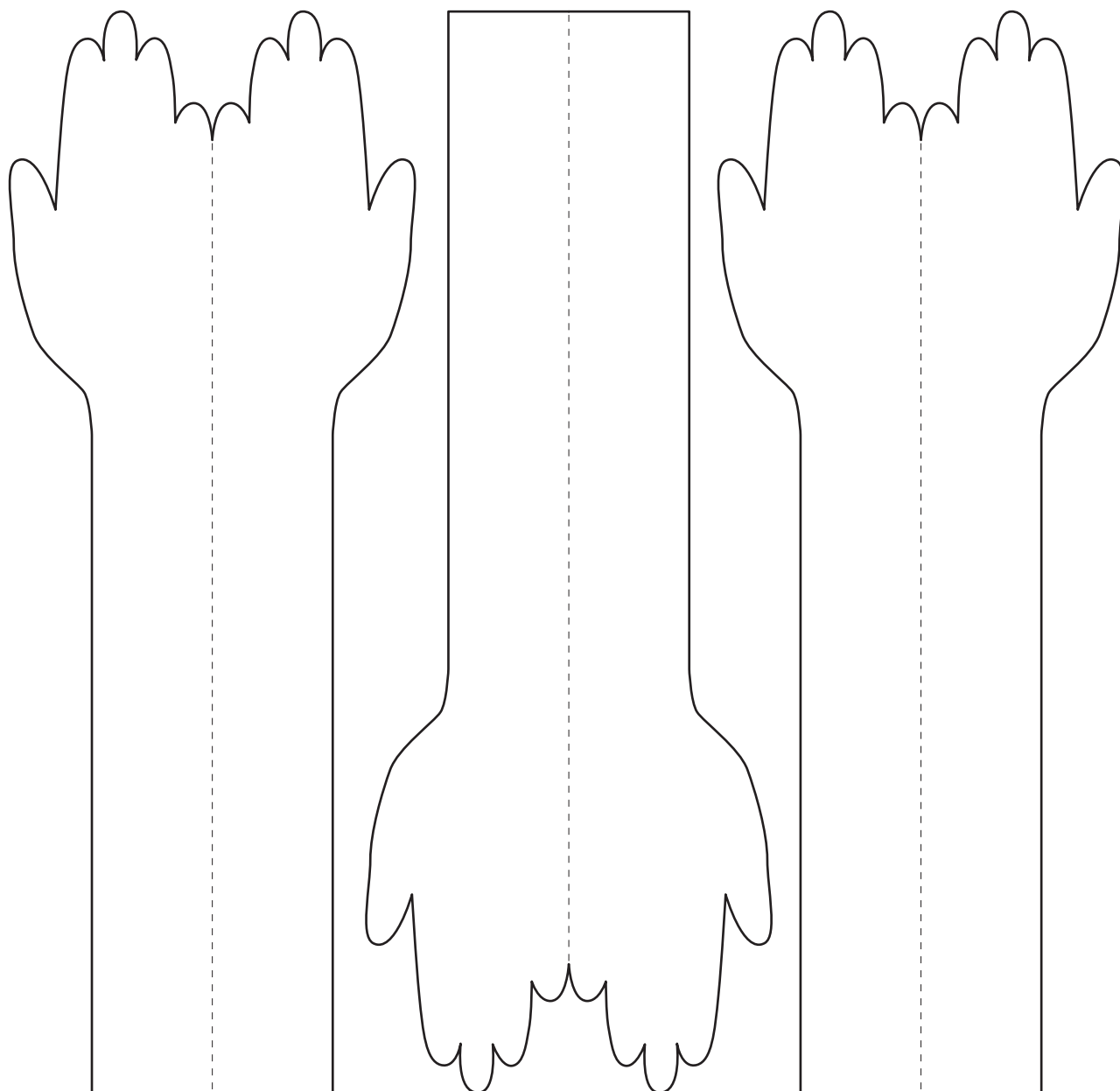
LAV ET BOGMÆRKE

der minder modtageren om at bede for menneskene i Den Intereuropæiske Division.

Fotokopier skabelonen herunder på tykt farvet karton. Klip det ud og fold langs den stiplede linje, så det får form som bedende hænder.

Åbn bogmærket og skriv indeni: "Vi åbner vores hænder for at modtage dine velsignelser, Gud." Eller skriv: "Velsign alle mennesker i Den Intereuropæiske Division."

Læg det åbne bogmærke på bordet, så du kan se, hvad der står. Brug en rund blyant og krøl forsigtigt fingrene og hænderne på bogmærket. Bogmærket vil lukke sig, så det ligner almindelige foldede hænder, og når man åbner det, ligner det almindelige åbne hænder.

HVAD FORESTILLER BILLEDET?

Farv felterne efter tallene.

DEN GODE HYRDE

Jesus vil gerne være sammen med os altid – ligesom når den gode hyrde passer på sine lam. Farvelæg billedet med dine yndlingsfarver.

Mission i Bulgarien:

- Slovakiet blev en selvstændig stat den 1. januar 1993 og blev medlem af EU i maj 2004.
- Hovedstaden hedder Bratislava og her bor der ca. 475.500 mennesker.
- Slovakiet er inddelt i 8 regioner, og de har siden 2002 haft en vis grad af selvstyre.
- Slovakiet har ca. 5.416.000 indbyggere. 64 % tilhører den romersk-katolske kirke. Der er 10 % protestanter, og desuden er der 120.000 jøder.

MED GUD I HJEMMET

Bedstemor og Samko på 5 år stoppede på grusvejen og stirrede, mens de så en masse mennesker, der gik ind i familien Mizigars hus en tidlig lørdag morgen.

De boede i en romalandsby i Slovakiet, og når en masse mennesker samledes på et sted, betød det altid, at der var en boksekamp.

Nysgerrig trak bedstemor Samko hen til huset. Bedstemor ville gerne se kampen.

Men der var ingen, der stod og boksede på hinanden. De 50 mennesker, der var presset sammen i den store stue, sang sange om Jesus og bad sammen. Samko lyttede opmærksomt, han kunne lide sangene og bønnerne. Efter omkring 2 timer sluttede mødet og bedstemor sagde, at nu skulle de gå.

Far var rasende, da han så bedstemor og Samko. Han havde ledt efter dem i 2 timer, mens han gik fra hus til hus i Rakutsy.

"Hvor har I været?" spurgte far vredt. "Hvor har Satan ført jer hen?"

"Vi var hjemme hos Mizigar familien," svarede bedstemor roligt.

"Hvorfor var I der?" spurgte far. Han havde hørt, at de kristne havde gudstjeneste der om lørdagen. "Der bor djævlene i det hus!"

"Nej! Nej! De synger dejlige sange," sagde bedstemor. "Gud må bo i det hus!"

"Nej!" sagde far. "Satan må bo der!" Far ville ikke diskutere sagen mere. Bedstemor tav, men Samko kunne ikke holde sin mund. Mens han gik rundt i huset, så sang han de sange om Jesus, som han havde hørt hos familien Mizigar.

"Far," sagde han. "Jeg vil gerne tage dig med til familien Mizigars hus næste sabbat, så kan du selv opleve, hvad der foregår."

"Nej!" sagde far. "Jeg vil ikke med!"

Men da det blev lørdag sagde Samko til sin far: "Kom far, lad os gå hen til huset."

Da far nægtede, tog Samko far i hånden og sagde: "Kom far, lad os nu gå!"

Far gik med. Den høje mand og den lille dreng gik hånd i hånd hen til hjemmekirken. Bedstemor sad allerede inde i stuen, da far og Samko kom, men de så ikke hinanden, fordi der var så mange mennesker. Far og Samko stod op af væggen og lyttede, mens der blev sunget. Pludselig begyndte far at græde. Tåreren overraskede ham. Han var en stor og stærk mand, der aldrig græd. Ikke engang da hans bedsteforældre døde, havde far grædt.

Samko var også overrasket, han havde aldrig set sin far græde. Bedstemor fik øje på far og så, at han græd. Så begyndte hun også at græde.

"Han bliver en kristen en skønne dag," tænkte hun, og glædestårer løb ned af hendes kinder.

De samme eftermiddag spurgte bedstemor far: "Hvem tror du var tilstede i huset? Satan eller Gud?"

Far var slet ikke i tvivl. "Jeg er overbevist om, at Gud bor i det hus!" sagde han.

Han kunne ikke forklare hvorfor han havde grædt, men noget var forandret i hans indre. Fra den dag holdt han op med at drikke alkohol, og han råbte heller ikke mere af mor og børnene. Han begyndte at læse i sin bibel helt fra begyndelsen. Han læste i Bibelen hver dag i 6 måneder, og han røg tit, mens han læste. Så pludselig smed han cigaretterne ud.

Far havde aldrig givet sin familie de få penge han tjente ved at have tilfældige jobs. Men nu fandt han et fuldtidsarbejde i et tømrerfirma. Han holdt også op med at gå ud med sine venner og i stedet for brugte han mere tid sammen med mor og børnene.

Far begyndte at gå regelmæssig til hjemmekirken, og efter 2 år blev han døbt sammen med mor og bedstemor.

Samko er nu 12 år, og han vil også gerne døbes. Hver sabbat går han i en ny kirke, der blev bygget i hans landsby i 2018. Far, mor og bedstemor følges altid med ham.

Samko siger: "Vores liv er bedre nu, for far læser Bibelen for os, og han arbejder for at forsørge os."

Når du giver din kollekt i bibelklubben, så hjælper du, så man kan bygge kirker og skoler i andre lande.

Hurtige fakta:

- Rumænien grænser op til Sortehavet
- I Rumænien tilhører de fleste mennesker Den Ortodokse kirke. Mange tilhører også Den Romersk-Katolske Kirke, den Græsk-Katolske Kirke, og der er en del protestantiske kirker. Der er også jøder, og i den sydøstlige del af landet er der muslimer.
- Der er 1.074 adventistkirker og der er 61.627 adventister i Rumænien (tal fra 2021).
- Timisoara i Rumænien, er den første by i Europa, der blev oplyst af elektrisk lys, og det skete i 1884.

NOGET AT HÅBE PÅ

Nogle gange, når Gud vil fortælle en voksen noget, så bruger Gud et barn, så han kan få den voksne til at lytte. I dag skal vi høre en sådan historie fra Rumænien.

Coca på 7 år vidste ikke, hvorfor hendes mor var så ked af det, efter hendes far var flyttet fra deres lejlighed og havde efterladt hendes mor med 3 børn.

En nabo inviterede familien med til nogle møder, der hed: "Håb for den nye generation". Ordet håb fangede mors opmærksomhed. Mor var ikke vant til at gå i kirke, og hun tænkte ikke ret tit på Gud. Men hun havde brug for noget at håbe på, så hun besluttede, at hun ville gå til møderne sammen med sine børn.

Coca forstod ikke alt, hvad der blev sagt, men hun kunne se, at hendes mor blev gladere.

Mor græder igen

Men den næste eftermiddag, så græd mor igen. Mor holdt et brev i hånden, og i brevet stod der, at far ville have en masse penge, ellers ville han have lejligheden. Mor havde ingen penge, og hvis hun ikke betalte far, så havde de ingen steder at bo. Hun fortalte Coca, at det snart blev vinter, og hun var bange for at blive smidt ud af lejligheden, når det var så koldt.

Coca ville gerne hjælpe sin mor, og hun huskede, at manden, der holdt møderne, havde sagt, at Gud hører, når vi beder til ham. "Lad os bede til Gud, så han hjælper os, så far ikke smider os ud af lejligheden," sagde hun. Så bad mor og Coca, og mor prøvede at smile. Men da det var ved at være tid til at gå til møderne, så var mor stadigvæk meget ked af det, og hun besluttede at blive hjemme.

"Men mor, vi bliver nødt til at gå!" tiggede Coca. "Mor skynd dig nu, så vi kan komme afsted!" Mor og børnene skyndte sig at gå til mødet.

En bøn om hjælp

Den aften sagde taleren, at alle dem, der havde noget specielt at bede om, skulle komme op foran til ham, og så ville han bede for dem. "Kom mor!" sagde Coca. "Lad os gå op foran." "Sh, sh, hold op med at trække i mig!" sagde mor. "Hvorfor vil du have, at vi skal gå op foran?"

"Jo," sagde Coca. "Jeg vil gerne bede Gud om at få far til at lade være med at smide os ud af lejligheden."

En dame, der stod i nærheden af dem, hørte hvad Coca sagde til sin mor, og hun opfordrede venligt mor til at gå op foran sammen med Coca og bede. Mor troede ikke rigtig på, at det kunne hjælpe at bede, men hun ville ikke skuffe Coca. Så hun gik op foran sammen med Coca for speciel forbøn.

Næste dag fik mor et andet vigtigt brev fra retten, der bestemte, hvad der skulle ske med mor, far og lejligheden.

I brevet stod der, at hvis mor ville gå med til, at far ikke skulle betale penge til hende hver måned, så kunne mor og børnene beholde lejligheden.

Den aften, da mor og børnene gik til mødet, var mor sikker på, at Gud havde svaret på hendes bøn. Mor var gået til møderne, for at finde et håb, men hun fandt noget meget bedre for sig selv og for sine børn: Hun fandt Jesus.

Når du giver dine penge i bibelklubben, så hjælper du med til, at børn andre steder i verden, kan lære at elske Jesus.

Hurtige fakta:

- Der findes mere end 140 forskellige slags pasta, og endnu flere navne. Noget pasta laves kun i små områder i landet, mens andre former for pasta kendes under forskellige navne i hele landet.
- Barometeret, termometeret og brilleglas er italienske opfindelser.
- Etna er den største aktive vulkan i Europa, og den ligger på øen Sicilien, der ligger ved Italiens østkyst.
- Katakomberne i Rom er 13 km lange, og her kan man finde 40.000 grave. De ligger 7-19 meter under jordens overflade.

RACHELES BØN

Rachele er 8 år, og hun bor i Ragusa i Italien. Ragusa ligger på øen Sicilien, der er den største ø i Italien (lad et barn finde Sicilien på et kort eller en globus).

Rachele elsker at komme i sabbatsskole hver uge. Her lærer hun mere om Gud, når hun hører bibelhistorier, når hun synger og laver andre aktiviteter. Hun er også spejder, og hun er meget glad for at komme på lejr, bo i telt og være sammen med sine venner.

I skolen har Rachele mange venner, og hun kan godt lide at lære nye ting. I hendes klasseværelse sidder eleverne to og to ved bordene. Læreren bestemmer, hvor eleverne skal sidde. De skifter tit plads.

Nye siddepladser

En dag, da de skulle skifte pladser, opdagede Rachele, at hun skulle sidde ved siden af Alessandro, den mest ubehagelige dreng i klassen. Alessandro skubbede til de andre og han skubbede ting ned fra deres borde. Nogle gange kaldte hans klassekammerater ham "Dumme Alessandro!" fordi han havde svært ved at forstå det, som læreren fortalte.

Da Rachele kom hjem fra skole, fortalte hun sin mor, at nu skulle hun sidde ved siden af Alessandro.

"Jeg er bange for at sidde ved siden af ham," tilstod Rachele. "Han er så modbydelig." Mor lyttede til Rachele og så sagde hun: "Det er vigtigt at man kan være sammen med alle børn. Lad os bede Jesus om at hjælpe dig."

En anden bøn

Den næste morgen, før Rachele skulle i skole, så bad de en bøn om, at Jesus skulle hjælpe Rachele, så hun ikke blev uvenner med Alessandro. Da Rachele kom ind i klasseværelset, var hun slet ikke bange. Hun satte sig ved sit bord og smilede til Alessandro.

Hver dag bad Rachele Jesus om hjælp, så hun kunne blive ven med Alessandro, og at Alessandro ville være venlig imod hende.

Som dagene gik, så kunne alle se, at Alessandro ændrede sig. Han blev venligere overfor de andre børn og han var bedre til at høre efter, hvad lærerne sagde. Han faldt nogle gange tilbage til sine dårlige vaner, og så talte Rachele med ham, og han lyttede til hende og prøvede på at opføre sig ordentlig.

"Jeg vil blive ved med at bede for Alessandro," siger Rachele. "Jeg beder om, at han vil være venlig imod de andre elever."

Lærerne er glade for, at Rachele gerne vil hjælpe Alessandro, og en dag ringede Alessandros mor til Racheles mor for at fortælle hende, hvor glad hun er, fordi Rachele snakker til Alessandro og er venlig imod ham. Nu har vi fundet fred og ro, sagde hun.

Racheles mor er glad for, at hendes datter lærer så meget godt i sabbatsskolen og til spejdermøderne, og at Rachele ved, hvor vigtigt det er at bede. Racheles mor tror på, at Gud besvarer Racheles bønner, og hendes mor siger, at det gode, der er sket, er ikke kun fordi Rachele er venlig imod Alessandro, men fordi Gud hjælper.

Bønnesvar

Piger og drenge, I kan også have en forbindelse til Gud, ligesom Rachele. I kan altid bede til Gud. I kan bede om dagen og om natten og Gud hører altid jeres bøn.

I Ragusa mødes menigheden i stueetagen i en bygning med lejligheder, men der er ikke plads til alle dem, der gerne vil komme. Når vi giver vores kollekt den 13. sabbat, så går en del af pengene til at hjælpe med at bygge kirker, hospitaler og skoler rundt omkring i verden.

Tak fordi du giver din kollekt i sabbatsskolen.

Hurtige fakta:

- Der er 107 adventistkirker i Italien og der er 9.400 medlemmer af kirken (tal fra 2022).
- Italien var det første land i Europa, der hørte om adventisterne. M.B. Czehowski kom fra USA til Italien i 1864, som en uofficiel missionær. M.B. Czehowski var en polak, der var katolsk præst og han blev i USA døbt som adventist i 1857.
- Colosseum i Rom er den største gamle bygning, der blev brugt til underholdning.
- Italien har 3 aktive vulkaner: Vesuvius, Etna og Stromboli

MARIKAS MISSION

Marika er 9 år og hun går i 4. klasse. Hun elsker Jesus, og allerede nu er hun missionær for ham.

Marika er en god elev og hun går trofast i skole hver dag, men ikke om lørdagen. Hver lørdag tager Marika og hendes familie til Ragusa for at tilbede Gud sammen med de andre syvendeds adventister. Du kan måske huske fra sidste uges historie, at Ragusa ligger på øen Sicilien (lad et barn finde Sicilien på et kort eller en globus).

Hvorfor kommer du ikke?

Marikas kammerater begyndte at stille spørgsmål. "Hvorfor kommer du ikke i skole om lørdagen?" Det kunne de ikke forstå.

"Det er fordi jeg er syvende dags adventist," sagde Marika. "Jeg går i kirke hver lørdag, fordi jeg gerne vil tilbede Gud. Gud ønsker, at vi skal tilbede ham om lørdagen – og vi ved fra skabelseshistorien i Første Mosebog, at Gud hvilede på den syvende dag og gjorde den hellig."

Hendes klassekammerater blev mere nysgerrige, da Marika sagde det, så de spurgte: "Hvad laver du i kirken om lørdagen?"

"Vi synger, vi beder og vi lærer ting fra Bibelen," sagde Marika. "Sabbatten er den rigtige hviledag. Gud hvilede selv på den dag og han har gjort dagen hellig for alle mennesker."

Marika fortalte også sine klassekammerater at hun gik til spejder, og de mødtes hver lørdag eftermiddag. "Vi gør meget for at hjælpe andre mennesker," forklarede hun. Spejderne hjælper med helseprogrammer, så børn og voksne kan lære at leve sunde liv.

Vi vil gerne vide mere

Marikas klassekammerater syntes det var spændende. "Ih altså!" sagde de. "Vi vidste slet ikke, at du kan gøre alle de forskellige ting i din kirke." De ville gerne vide mere om Marikas kirke.

En dag fik Marika en ide, og hun talte med sin mor om den. "Hvad nu, hvis spejderklubben kunne komme til hendes skole med helse-expo program for børn?" Hendes mor syntes, det var en god ide, og hun opfordrede Marika til at tale med sin lærer om det.

Hendes lærer syntes, det var en god ide, og han talte med skoleinspektøren om det. Skoleinspektøren gav spejderne lov til at komme og præsentere deres program.

"De var virkelig overvældet over, hvor meget vi som adventister, respekterer naturen, Bibelen, vores naboer, og at vi prøver på at leve sunde liv," siger Marikas mor.

Marikas klassekammerater kunne så godt lide programmet, så 9 af dem besluttede, at de gerne ville være spejdere. Så kunne de selv lære en hel masse og fortælle andre, hvad de havde lært.

En missionær for familien

Marika fortæller om sin tro i skolen, men hun er også missionær for sin egen familie. Hver sommer er hun sammen med sin kusine Serenity på 8 år. Serenity bor i byen Firenze, som ligger 1.100 km fra Ragusa.

Sidste år, da Serenity kom for at besøge sin kusine Marika i Ragusa, gik de i kirke sammen. Serenity havde aldrig været i sabbatsskole før, og hun ville gerne lære mere.

"Jeg fortalte hende om Jesus, og hvad han gør for os," siger Marika." Og ganske langsomt lærte jeg hende at bede til Jesus. Nu er hun vant til at bede, og hun læser i Bibelen, fordi hun ved, det er vigtigt."

Når de ikke er sammen, så ringer Serenity til Marika hver sabbats aften for at spørge, hvad der skete i kirken den dag. "Når jeg forklarer hende, hvad vi har lavet, så spørger hun mig om de forskellige aktiviteter, og hun spørger, hvad vi har lært fra Bibelen. Hun vil altid gerne lære mere."

Marika er meget glad for at fortælle andre om Jesus' kærlighed til os. Hun siger: "Jeg ville ønske, jeg kunne gøre endnu mere for Gud."

Når menigheden i Ragusa får et større sted at mødes, så bliver der mere plads til Marika og de mange andre, der gerne vil tilbede Gud.

Hurtige fakta:

- Belgien ligger nord for Frankrig og syd for halvdelen af Holland.
- Bruxelles er hovedstad i Belgien. Her bor der mange tusinder, der ikke er født i Belgien. Nogle af dem er syvende dags adventister.
- I Bruxelles er der flere menigheder. Der er en menighed for de spansktalende, en for dem der taler portugisisk, en for engelsktalende, og en kirke for romafolket. Disse menigheder har ikke deres egen kirke, de mødes forskellige steder i større lokaler.
- I Belgien har man 3 officielle sprog: Hollandsk tales af mere end halvdelen af befolkningen; og mere end en tredjedel taler fransk, mens de mennesker, der bor langs den tyske grænse taler tysk.

FIRE SMÅ MISSIONÆRER

I dag skal vi møde 4 børn, der kommer fra Bruxelles, hovedstaden i Belgien (lad et barn finde Belgien på et kort eller en globus). De kan godt lide at fortælle andre om deres tro, og de vil gerne fortælle, hvordan de gør det. Børnene hedder, Camilo, Laura, Victoria og Felipe. De vil gerne fortælle os om deres specielle juleprojekt.

Camilo:

Ved juletid lavede vi julekort til gamle mennesker, der bor på plejehjem i Bruxelles. I kortene skrev vi: "Jesus elsker dig," eller "Glædelig Jul." Så pyntede vi kortene med juleting. Vi klistrede et bibelvers i hvert kort, for at opmuntre den, der fik kortet. Vi lavede masser af kort!

Ugen efter besøgte vi plejehjemmet. De ældre mennesker sad i dagligstuen. Vi sang for dem, så gav vi dem vores kort og noget chokolade, og vi ønskede dem en glædelig jul.

Victoria:

Nogen af de gamle mennesker så ikke glade ud, men da vi begyndte at synge, så smilede de. Og da vi gav dem kortene, som vi havde lavet, og chokoladen, så smilede de. En af de gamle damer græd, fordi hun blev så glad for det, vi gav hende.

Jeg er glad for, at vi kunne give noget til de gamle mennesker, for jeg ved, det vil Gud gerne have, at vi gør. Gud har sagt, at vi skal elske vores næste, og disse mennesker er også vores næste.

Laura:

Nogle af de gamle mennesker troede, vi kom for at sælge julekortene, og de havde ikke nogen penge, så de kunne ikke købe et kort. Men vi fortalte dem, at vi havde lavet kortene til dem, fordi Jesus elsker dem, og det gør vi også. Det blev de glade for at høre.

Ikke alle kunne komme ind i dagligstuen, så personalet på plejehjemmet tog os med, så vi kunne besøge dem på deres værelser.

Felipe:

Da vi gik hen imod værelserne, så blev jeg nervøs. Men min lærer forklarede, at alle havde brug for en opmuntring, ikke kun dem, der kunne komme ud af deres senge. Så sagde hun noget, som jeg slet ikke havde tænkt på. Hun sagde, at de gamle mennesker, der bor på plejehjem, de er også bedstemødre og bedstefædre. De bor her, fordi de er for svage og syge til at være hjemme, og de har ikke nogen familie, der kan hjælpe dem og passe dem. Hun fortalte os, at disse mennesker kan føle sig ensomme, når de er væk fra deres familie. De bliver glade, når de får besøg. Det var på det tidspunkt jeg forstod, at i aften, mens vi var på besøg, så var vi en slags familie for dem.

Laura:

Vi vil gerne besøge plejehjemmet igen. Det er dejligt, at vi kan dele lidt af Guds kærlighed med dem, og jeg ved, det gør Jesus glad. Vi fik ikke lov til at bede sammen med de ældre mennesker på plejehjemmet, men vi bad for dem bagefter, og vi beder stadigvæk for dem.

Camilo:

Nogen af os har været på besøg hos Francisco, en mand der nogen gange besøger vores kirke. Vi sang for ham, og han var glad fordi vi kom. "Vi ses henne i kirken!" sagde han. Og han kom i kirke igen.

Felipe:

En anden gang besøgte vi en på hospitalet. Vi havde blomster med, og vi lagde mærke til, at nogle af de andre patienter ikke havde nogen blomster, og så gav vi også dem nogle blomster. Det var dejligt at se, at de blev glade.

Victoria:

Ved juletid gav vi varme sokker og julegodter til de hjemløse. Jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan man kan bo på gaden. Jeg er glad for, at vi kunne hjælpe dem lidt.

Hurtige fakta:

- Portugal er et rektangulært land, der ligger syd og vest for Spanien på den Iberiske Halvø. Landet har en lang kystlinje ud mod Atlanterhavet. Hovedstaden Lissabon er den største by.
- Det officielle sprog er portugisisk.
- Indbyggerne i Portugal kommer fra mange lande og fra forskellige kulturer. I de senere år er der kommet immigranter fra Afrika, Brasilien og Asien, og det har givet landet en endnu større spredning af kulturelle forskelligheder.

GEDER OG VENNER

Christof og hans forældre og to brødre boede engang i en by med en masse mennesker. Men de ville gerne bo ude på landet, så de flyttede til en lille landsby i en bjergdal, i den centrale del af Portugal.

Drengene hjælper deres forældre med at plante og høste i deres store have. De passer hønsene, så de får friske æg at spise. Der er ingen børn i den nærliggende landsby, men drengene har hinanden, så de er ikke ensomme. Deres mor holder skole for dem hjemme.

Antonio, gedeherden

En dag så Christof en ældre mand i nærheden af deres gård. Manden gik sammen med sine geder. Christof vinkede, "Hej," sagde han, "sikke nogle fine geder, du har." Christof stod og kikkede lidt, så sagde han: "Jeg har tænkt på at få nogle geder. Er det dyrt at have geder? Kan du give mig nogen gode råd? Er det svært at passe geder?"

Antonio, den gamle gedeherde lo. "Sikke mange spørgsmål, du har!" sagde han. "Kom med mig lidt, så vil jeg fortælle dig alt om geder." Og det gjorde han! Antonio forklarede, at geder spiser næsten alt – også alt det, man dyrker i sin have! Han viste Christof hvordan man maler en ged og han lod ham smage noget gedeost.

Christof takkede Antonio og sagde farvel. Den aften spurgte han sine forældre: "Må jeg gerne bruge mine sparepenge til at købe nogle geder?"

Christofs forældre snakkede om det, og de besluttede, at Christof kunne købe nogle geder. Antonio hjalp ham, så han fik købt nogle gode geder og han forklarede ham mere om hvordan man passer geder. Den gamle mand og drengen talte tit sammen om deres geder, og de blev meget gode venner.

Mere end geder

En dag spurgte Christof Antonio, om han troede på Gud.

"Ja," sagde den gamle mand. "Jeg tror på Gud, men der er ingen kirke i vores landsby." De snakkede mere sammen, og så gik det op for Christof, at Antonio ikke kunne læse. Så tilbød

Christof, at han kunne tage sin Bibel med og læse for Antonio. Den gamle mand smilede glædesstrålende.

Og fra den dag af, så havde Christof altid sin bibel med, når han besøgte Antonio.

"Hvilken kirke går du i?" spurgte Antonio.

"Vi er syvende dags adventister," svarede drengen, "vi tilbeder Gud om sabbatten."

"Ja," sagde Antonio forbavset. "Min bedstemor fortalte mig om sabbatten, da jeg var dreng."

Christof og Antonio talte om sabbatten et stykke tid, og drengen inviterede sin ven med til den nærmeste adventistkirke. Men Antonio syntes, at kirken lå for langt væk, vejen var ujævn og svær at gå på for en gammel mand.

Så Antonio inviterede Christof og hans familie hjem til sit hus om søndagen, så de kunne læse Bibelen sammen og tilbede Gud.

Flere vil høre mere

I den lille landsby snakkede man om, at Christof læste Bibelen for Antonio. Marie-Elise, en af Antonios naboer, spurgte Christof om han også ville læse Bibelen for hende. Ja, de fleste af landsbyens gamle beboere ville gerne have, at Christof skulle læse i Bibelen for dem.

Christof og hans brødre begyndte at cykle til landsbyen, for at læse for dem. Folkene i landsbyen elskede at få besøg af drengene, for der var ikke andre børn, der boede i nærheden.

Drengene sagde, at de gerne ville hjælpe i deres haver og passe deres dyr, og gøre andre ting, som de gamle i landsbyen ikke kunne klare selv længere. Christof og hans brødre blev behandlet af alle, som om de var deres børnebørn.

Del din tro

Christofs familie holdt bibelstudier i landsbyen i en hel uge. Og alle, ja ALLE i landsbyen kom til møderne. Så organiserede de en studieaften hver uge i private hjem.

Dem, der boede i landsbyerne tæt på, hørte om møderne. De ville også gerne have bibelstudiemøder. I dag har 3 af landsbyerne små bibelstudiegrupper, hvor de regelmæssigt læser i Bibelen og hører om Guds kærlighed. Nogle er endda begyndt at holde sabbat.

I Portugals bjergland er der mennesker, der er begyndt at tage imod Gud og hans kærligheds budskab. Det hele begyndte med en lille dreng, en gammel mand og nogle geder.

Hurtige fakta:

- I Tyskland bor der over 84 millioner mennesker. Berlin er hovedstad i Tyskland.
- Efter den Anden Verdenskrig blev Tyskland delt i Østtyskland og Vesttyskland. Berlinmurens fald var den 9. november 1989. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet.
- Der er 540 adventistkirker i Tyskland og der er 33.876 medlemmer (tal fra 2022).

LORNA OG RADIOPROGRAMMET

Gud bruger mange forskellige måder for at fortælle os, at han elsker os.

(Hvis det er muligt, så få en stor pige til at fortælle denne historie.)

Mit navn er Lorna Elisabeth og jeg bor i Tyskland. (Lad et barn finde Tyskland på et kort eller en globus). Jeg elsker at vandre. Jeg holder af dyr, og jeg synger og maler gerne. Jeg går også gerne til sabbatsskole og gudstjeneste, og jeg elsker at læse i Bibelen, fordi der skete noget specielt for min mor og mig.

Min familie har ikke altid gået i kirke, men jeg har altid ønsket at høre mere om Gud. Vi havde lidt undervisning i kristendom i skolen, og siden da ville jeg gerne vide mere. Men jeg vidste ikke, hvor jeg skulle gå hen, for at lære mere om Gud.

Når jeg kommer hjem fra skole, så hører min mor ofte radio, mens hun laver mad. Vi elsker at høre radio, mens vi gør noget andet.

Radioprogrammet

En dag fangede et radioprogram om Gud min opmærksomhed. Jeg standsede med at dække bordet og lyttede til programmet. Speakeren fortalte, at kl. 17.00 var der et direkte program, hvor folk kunne ringe ind og stille spørgsmål. Jeg skyndte mig at dække bordet, så jeg kunne følge med i programmet.

Speakeren annoncerede det telefonnummer, man skulle bruge, for at stille spørgsmål om Bibelen. Jeg skyndte mig at skrive nummeret ned. Jeg var interesseret i de spørgsmål, som folk stillede, fordi det også var spørgsmål, jeg selv ville have stillet. Fx: Hvad slags bog er Bibelen? Skrev Gud selv denne bog? Men jeg havde et spørgsmål, som ingen andre havde stillet. Jeg tog mod til mig og ringede til radiostudiet.

En venlig mand svarede, og vi talte sammen i nogle minutter, mens jeg skulle vente, til det blev min tur. Endelig blev det min tur og manden forbandt mig med radiostudiet. Det var meget spændende at tænke på, at min stemme nu gik igennem hele Tyskland og andre lande, hvor man kan høre "Stimme der Hoffnung" (Håbets stemme).

Nye radiofans

Efter dette lyttede mor og jeg regelmæssigt til Håbets stemme. Mor havde også spørgsmål om Gud. Da man tilbød gratis studiekurser, bestilte mor et af disse kurser. Mor spurgte, om de også havde et kursus for børn. Det havde de, og jeg bestilte et kursus til mig selv. Nu fik jeg, ligesom min mor, kursusbreve tilsendt med posten. Min mor og jeg læste kurserne sammen. Mor hjalp mig med de ord, som jeg ikke forstod, og hun hjalp mig med at finde de steder i Bibelen, som jeg skulle læse.

Mor blev mere og mere interesseret i bibelstudierne. En dag spurgte hun, om der var en kirke i nærheden. Vi fik adressen på en syvendedags adventistkirke, der lå tæt på, hvor vi boede. Min far kom ikke med, men han lod os gå. Jeg var en lille smule nervøs for at gå i sabbatsskole, fordi jeg ikke kendte nogen af børnene. I min skole er børnene ikke altid venlige imod mig. Men her i sabbatsskolen blev jeg budt velkommen med et stort smil og endda en sang. Jeg vidste, at jeg ville elske at gå i sabbatsskole.

Jeg blev færdig med mit bibelkursus og spurgte, om jeg måtte tage et andet kursus. Jeg læste endda min mors kursus sammen med hende.

At blive en del af Guds familie

Min mor og jeg gav vores hjerter til Jesus, og vi blev Guds børn. Far kom med i kirke den dag mor blev døbt. Jeg blev meget glad. Hver dag beder mor og jeg om, at far vil komme med os i kirke hver uge. Jeg ønsker at blive døbt, når jeg er lidt ældre.

Jeg fandt mine svar om Gud ved at lytte til radioprogrammet og svare på spørgsmålene i forbindelse med mine bibelkurser. Mange drenge og piger og deres forældre vil gerne høre mere om Gud, og vi kan hjælpe dem ved at give en god gave hver sabbat. På den måde vil vi have mange venner på den nye jord.

Missionsnyt:

- I Østrig er 60% af befolkningen katolikker, 6% er ortodokse, 6% er muslimer, 4% er protestanter og 24% tror på noget andet, eller de tror ikke på noget.
- M.B. Czechowski, en selvunderholdende missionær, var den første adventist, der vidnede i Østrig. J.N. Andrews blev officielt sendt til Europa i 1874. M.B. Czechowski døde i 1876 og blev begravet i Wien.
- Seminar Bogenhofen, hvor der er børneskole, gymnasium og teologisk præsteuddannelse ligger ved St. Peter am Hart i Østrig.
- I 1970-erne og 1980-erne, manglede man mange sygeplejersker i Østrig. Derfor inviterede regeringen i Østrig sygeplejersker fra Filippinerne til at komme til Østrig for at arbejde.
- Nogle af de sygeplejersker, der kom, var adventister, og disse sygeplejersker kom i den kirke, der nu hedder den Internationale Adventistkirke.

ET STED MAN KAN KALDE ET HJEM

Yuxin er en pige fra Kina. Hun er meget glad for at spille klaver, og hun er meget dygtig. Hun blev så god til at spille, at hendes familie besluttede at sende hende til en berømt musikskole, som hedder "Prayner Conservatoriet" i Wien i Østrig. Østrig er meget langt væk fra Yuxins hjem i Kina. Det er mere end 7.000 km væk.

Yuxins mor var bange for, at Yuxin ville få hjemve, når hun var så langt væk hjemmefra, så hun opfordrede sin datter til at finde et "åndeligt hjem" i Wien. At finde et "åndeligt hjem" betød, at Yuxin skulle finde et sted, hvor hun kunne tilbede Gud sammen med andre.

Yuxin og hendes mor er kristne, og de plejede at gå i en kirke i Kina, der tilbad Gud om søndagen. Men en dag, da Yuxins mor læste i sin bibel, så lagde hun mærke til, at den syvende dag i ugen er Guds hellige dag. Hun fortalte Yuxin, hvad hun havde opdaget. Yuxin var meget overrasket og hun bad: "Kære Gud, fortæl mig, om dette virkelig er sandt."

Kort efter besøgte Yuxin en syvende dags adventistkirke, og hun talte med præsten. "Måske er det sandt," tænkte hun, men hun var endnu ikke overbevist om, at hun skulle være en adventist. Forstår du, Yuxin var vant til at spise kød fra en gris, og hun ønskede ikke at holde op med det.

Kirken i Wien

Men da hun kom til Wien, så fandt hun den Internationale Adventistkirke på internettet, og hun kontaktede præsten, hr. Felix. Pastor Felix hentede Yuxin ved en metrostation og tog hende med i kirke. Yuxin var begejstret og glad for at være i en adventistkirke!

Hun kom til programmerne fredag aften, og hun kom i kirke om sabbatten. Det varede ikke ret lang tid, så følte Yuxin sig hjemme i adventistkirken. "Alle her er så venlige og varmhjertede," siger hun.

Yuxin lærte mere og mere om Bibelen og om adventisterne. Hun siger: "Det rørte mig dybt at lytte til præsterne, der prædikede. Det var så dejligt. Gud har givet mig styrke, så jeg kan holde op med mange ting, som at spise grisekød, og at gå på indkøb om sabbatten. Nu forstår jeg, at man ikke skal gøre disse ting, så det gør jeg ikke mere."

Jeg vil fortælle det hjemme i Kina

I maj 2015 blev Yuxin døbt og er nu syvendedags adventist. Hun vil meget gerne tage hjem til sit eget land, og fortælle, hvad hun har lært i Wien. Yuxin har planer om at fortælle Bibelens sandheder til sin familie og sine venner, og hun håber, at hun kan samle en lille gruppe, der vil tilbede Gud om sabbatten. "De har brug for at lære hvorfor, der findes adventister, og de skal høre, hvad jeg har lært her i Østrig. Gud har fortalt mig sandheden, og nu kan jeg fortælle det til mennesker i mit land, Kina."

Yuxin er en af de mange studerende fra andre lande, der kommer til den Internationale Adventistkirke i Wien. De kan lide at komme her, for det er ligesom et hjem for dem. Der kommer flere og flere mennesker til denne kirke, der samles i en meget gammel bygning. De har brug for et større sted, hvor de kan prise Gud sammen.

Når du giver din kollekt i bibelklubben, så vil en del af disse penge blive brugt til at betale for kirker, mødesteder for menigheder, skoler og helsklinikker i de lande, der har brug for det.

Tak fordi du giver din gave i bibelklubben.

Den Intereuropæiske Division

Missionsprojekter 2. kvartal 2023

- En grundskole i Setubal, Portugal
- Hope Live Center, Lyon, Frankrig
- Lejrsted og oplæringscenter i Gland, Schweiz
- Grundskole, Moisei, Rumænien
- Fritidscenter for børn, Galati, Rumænien

sabus.dk/ressourcer

